

познае въ този прѣкрасенъ момѣкъ любезиѣ-тѣ дъщеріѣ на болярина и милѣ-тѣ дружкѣ на сърце-то си. Невѣнка ся была прѣоблѣкла въ дрехы-тѣ на съпруга си, които носялъ когато былъ по младѣ и казала съ усмихкѣ: Азъ съмъ по малкый твой братъ и сынъ на болярина Владимира, кой ще мя познае? Само ми дай единъ щитъ, сабѣж, сулицѣ, копіе и буздуганъ и ще видишь че азъ не съмъ подолня отъ мѣжѣ-тѣ въ бой-тѣ. Святославъ не можалъ да ся парадва на свойтѣ младѣ, прѣкрасенъ и пѣргавъ герой, избралъ му най леко-то орѣжѣе и единъ боздуганъ направенъ отъ шлемове на грѣцы, които былъ побѣдилъ нѣкогашъ боляринѣ-тѣ Владимиръ и на него имало написано: *Съ нами Богъ, поражение Грѣкъмъ* *). Слѣдъ това Святославъ въорѣжилъ добръ и момцы-тѣ си, които были готовы всякога да умрѣтъ за свой-тѣ господарь, — и подиръ нѣколко часове пустынническа-та къща останѣла само съ Невѣнкыѣ-тѣ старѣ помайчимѣ и двамина старцы.

Но ный трѣба да оставимъ за нѣколко врѣме наши-тѣ младоженцы въ надеждѣ, че Богъ не ще ги остави, ще имъ бѣди защитникъ въ опасности-тѣ тамо, дѣто вѣрчатъ смъртоносни-тѣ стрѣлы, дѣто сабли-тѣ ся бляскать като молнія, дѣто копіята трещать и ся трушатъ о якы-тѣ щитове, дѣто човѣшкѣ-тѣ крѣвь ся пролива и тече като рѣка, дѣто юнацы-тѣ умиратъ драговолно за свой-тѣ славенъ царь-баща, за своето мило и свидно отечество, и станувать безсмъртны и славны и — да ся завърнимъ пакъ въ столичный градъ, понеже отъ тамо починѣхмы нашѣтѣ повѣсть, тамо и трѣба да ся свърши.

---

*) Въ малѣ-тѣ старѣ твърдыниѣ на Видинѣ, които наричатъ Вида-Калеси и ѣжъ употрѣбавать за варденіе на разны-тѣ орѣжѣя които Османли-тѣ ся зимали въ войны-тѣ отъ Нѣмцы, Маджари, Сърбы и Българи, азъ видѣхъ между другы-тѣ орѣжѣя и единъ боздуганъ съ такъвъ надписъ и това ся види да ся правили и други побѣдители на грѣцы-тѣ.